

קול יעקב

לרפ"ש
רפאל דוד בן אודליה

לרפ"ש
ישי בן שושנה

להצלחת
כל משפחת דרשן

להצלחת ולרפואת
כל עם ישראל

זמני השבת פאלעס:

הדלקת נרות: 17:42

צאת שבת: 18:46

זמן ר"ת: 19:21

עלון מס' 148 | כ"ח תשרי |
תשפ"ד | שנה 4

מטעמים לשולחן שבת

"וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תֹאמֶה הוּא לְעֵינַיִם וְנִזְמַד הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל וְגו'"
(בראשית ג', ו')

מחטא אדם הראשון ניתן ללמוד דרכים בהתמודדות עם היצר

בחטאו, ואף מלאכי השרת שאלו להקב"ה: מפני מה קנסת מיתה על אדה"ר (שבת נה, ב), וכן איתא באד"ז שביקש אדה"ר מרשב"י שלא יפרסם חטאו אלא רק למארי דרוזין. אולם אחר שתורתנו הקדושה ניתנה לנו כהוראה למעשה, ולא לשם סיפורים בלבד, וכמו כן תורתנו ניתנה על מנת ללמוד ממנה דרכי עבודת ה' למגדול ועד קטן, רשאים אנו לעיין בפשט הפסוקים ללמוד לקחים לעבודת ה'. וכמו שכן למדו מכאן ה"אור החיים" וה"כלי יקר" יסודות בהתמודדות עם היצר, וברור שאופן פיתוי הנחש לאדם וחווה היה לפי גדולתם, שהרי היצר הבא לאנשים גדולים הוא באופן אחר משבא הוא לייתר ההמון, מכל מקום יסוד החטא והכשולן שווה בכולם וכמו שנבאר.

במאמר זה נבאר ונברר במה הטביע הקב"ה כח חזק יותר - בשכלו של האדם או ברגשותיו? ובלשון ה"שערי קדושה" שער א' חלק א' - בנפשו השכלית או בנפשו היסודית?

מצד אחד רואים אנו ששכל האדם חזק מאד, שהרי לא יאכל אדם דברים מורעלים, ואף שהינו רעב מאד ורגשות תאוותיו דוחקים לאכול, וכמו כן לא יעשה אדם מעשה ואף שחושק הוא מאד לעשותו כגון לגזול או להזיק, בהיותו יודע שלבסוף יתפס ויענש. אם כן השכל חזק מן הרגש; ומאידך אדם לא נמנע מלחטוא ואף שמאמין הוא שיענש, הכיצד?!

ידוע ומפורסם כי ענין חטא אדם הראשון עמוק ונסתר הוא, הרמב"ן בריש בראשית כתב שאין לנו הבנה

אחת שאלתי

והַנְּזוּשׁ הָיָה עָרוֹם... (בראשית ג', א'), וְזוּזְיָא הָיָה זֹכִים לְבִישׁ (והנחש הָיָה חָכֵם לְהָרַע. פְּרָגוּם יוֹנְתָן)

בְּקֶשֶׁה מִהַמוֹכֶרֶת. מִהָרָה הַמוֹכֶרֶת וְהַגִּישָׁה לָהּ חֲנֻכָּיָה עֲנֻקִית וְנוֹצְצַת מִכֶּסֶף טָהוֹר.

אֵל חֲנוּת יִקְרָתִית לְכָלִי כֶּסֶף, נִכְנְסָה אִשָּׁה אַחַת, כְּשֶׁהִיא אוֹחֶזֶת אֶת בְּנֵהּ הַתִּינוּק בְּרוּעוֹתֶיהָ. "אֲנִי מִחֻפְזָת חֲנֻכָּיָה מִפְּאֶרֶת מִכֶּסֶף טָהוֹר... תְּנִי לִי בְּבִקְשָׁה אֶת הַחֲנֻכָּיָה הַכִּי גְדוּלָה וְיִקְרָה!"

לע"נ
יורם בן מרים כ"צ ז"ל

לע"נ
מרים בת רחל כ"צ ע"ה

לע"נ
דוד בן אסתר כ"צ ז"ל

הגדול של התנפיה... המוכרת הצטדקה וטענה: "וכי יכולה הייתי להעלות על דעתי ערמה מרשעת כזו"...

עם מי הצדק?

תשובה: דינה של המוכרת הוא פ'שומרת שקר' על התפצים שמוכרת היא בתנות, וכידוע 'שומר שקר' חייב על גנבה ואבדה, וכל שכן שחייב בפשיעה. אך פטור על אנס. ונראה שערמה כזו, לא הייתה צריכה להעלות המוכרת בדעתה. מן הסתם אפילו אם היו שם בעלי התנות, הם לא היו מבחינים בתרמית, והיו נותנים לאשה לקחת את התנפיה החוצה. לכן נחשבת המוכרת לאנוסה, ופטורה.

אמנם, בנוגע לאם התינוק, יתכן שהיא צריכה כפרה. הרי כתוצאה מרשלנותה, אפשר היה לחטף את התינוק. והרי המארע הזה נמשך מספר דקות, וכל אותה העת הסיחה האם דעתה מהתינוק, וזו פשיעה כלפיו. ויעין במסכת סנהדרין (י"ט): 'אמר רמי בר אבא התקין ר' יוסי בצפורי, שלא תהא אשה מהלכת בשוק ובנה אתריה, משום מעשה שהיה שגנבו פריצים ילד שהלה מאחורי אמו'. וכאן האשה הלכה ובנה אתריה, ולא לפניה. וסופו הוכיח, שמחמת הזנחת התינוק קרתה תקלה ונעשתה הגנבה.

לסיכום: יש לפטר את המוכרת מתשלום דמי התנפיה.

לאחר שבחנה הלקוחה את התנפיה, אמרה למוכרת: "בעלי ממתין לי ברכב החונה בחוץ, ואני צריכה לצאת לרגע להראות לו את התנפיה, תוכלי נא להחזיק לרגע קט את התינוק עד שאשוב?...?", "כן בהחלט", השיבה המוכרת, ונטלה לזרועותיה את התינוק בשמחה.

עוברת דקה. שתי דקות... חמש דקות, ואם התינוק טרם שבה...

לפתע נשמעו קולות של בכי וזעקות שקר מהרחוב. יוצאת המוכרת עם התינוק, ומבחינה באשה הממורת בככי על בנה התינוק שנעלם!

עד מהרה התברר, ש...התינוק שהחזק בזרועות המוכרת, היה בנה של אותה אשה שזעקה ברחוב. זוהי אמו האמתית, ולא אותה אחת שנכנסה לתנות עם התינוק בחיקה!

לאחר מכן, ספרו עדי ראיה, כי הבחינו לפני מספר דקות בגברת היוצאת מהתנות, ובגדה חנפיה ענקית, שהזדרזה ונכנסה למכונת שיהמתינה לה, ומיד החלה המכונת לדהר במהירות... לאחר חקירה התגלה, כי הגנבת המרשעת מצאה את התינוק מנח בעגלה מחוץ לתנות סמוכה, נטלה את התינוק, ובאמצעותו הערימה, וברחה עם השלל הרב!...

והנה, הגיע בעל התנות, ולאחר שנודע לו אודות המעשה הנורא, תבע את המוכרת לשלם את הסכום

היו שני ציידים. אחד קנה גלשן אוויר ולקח אותו אל המצוק כדי לטוס עימו מעל היער. בעודו דואה לו להנאתו באוויר.

הבחין בשני ציידים למטה ביער, ונופף להם בידיו לשלום, גאה ברחיפתו, שני הציידים בתגובה, מיהרו לכוון לעברו את רוביהם, וירו ירייה כל אחד.

כאשר הגלשן יוצא מטווח ראייתם, שואל אחד הציידים את חברו: "איזו מין ציפור ענקית זו היתה?" "אין לי מושג", מושך השני בכתפיו, "אבל אני חושב שפגענו בה, לפי מה?", שואל הראשון.

"לא ראית?", משיב השני, "היא הפילה את הבן אדם שהיא חטפה..."

מראיין שואל מועמד לעבודה: מה ציפיות השכר שלך?
המועמד: 40,000 ₪ נטו, טלפון נייד ורכב צמוד.
המראיין: מרצדס S300 זורם לך?
המועמד: בטח מצויין!
המראיין: יופי, הזמנתי לך מונית, היא מחכה לך למטה.

לע"נ ניסים בן יצחק ז"ל

לע"נ אשר (פליקס) בן סול ז"ל

לע"נ אהובה בת חיה חיריה ע"ה